

TBMM
HALKLARIN EŞİTLİK VE DEMOKRASİ PARTİSİ
GRUP BAŞKANLIĞI

Sayı : 18926

Tarih : 16.07.2026

10/4371

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Orman yangınlarının nedenlerinin bütün boyutlarıyla ortaya konulması; yangınların önlenmesine yönelik hazırlık süreçlerinde yaşanan eksiklikler ile idari sorumlulukların tespit edilmesi; merkezi idare ile yerel yönetimler başta olmak üzere ilgili kurumlar arasındaki koordinasyon mekanizmalarının etkinliğinin değerlendirilmesi ve yaz dönemine yönelik yangınla mücadele kapasitesinin güçlendirilmesine ilişkin ihtiyaçların belirlenmesi amacıyla, Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz

Ayten KORDU

Tunceli Milletvekili

GEREKÇE

Türkiye, her yaz mevsimine orman yangınları endişesiyle girmektedir. İklim krizinin etkilerinin Akdeniz Havzası'nda giderek ağırlaştığı, sıcak hava dalgalarının, kuraklığın ve aşırı hava olaylarının daha sık yaşanacağını bilim insanları tarafından yıllardır dile getirilmesine rağmen, yangınlarla mücadelede yeterli hazırlığın yapıp yapılmadığına ilişkin ciddi soru işaretleri bulunmaktadır.

Son haftalarda ülke genelinde birçok yerde meydana gelen yangınlar; ormanların yanı sıra, tarım alanlarını, meraları, yerleşim yerlerini ve yurttaşların yıllık emeklerini de yok etmektedir. Her yıl benzer acıların yaşanması, yangınlarla mücadelede önleyici politikaların ve hazırlık kapasitesinin yeterliliğinin sorgulanmasını zorunlu kılmaktadır.

İklim krizinin etkisiyle son yıllarda sıcak hava dalgalarının şiddetlenmesi ve kuraklık riskinin artması, orman yangınlarının artık öngörülebilir bir afet niteliği taşıdığını ortaya koymaktadır. Bu nedenle yangınlarla mücadelede esas sorumluluk yalnızca yangın çıktıktan sonra müdahale etmek değil, yangının ortaya çıkmasını engelleyecek önleyici politikaları zamanında hayata geçirmektir. Tarım ve Orman Bakanlığının anayasal ve yasal yükümlülüğü; risk analizlerini güncellemek, yangın sezonu başlamadan gerekli hazırlıkları tamamlamak, erken uyarı mekanizmalarını güçlendirmek ve ilgili tüm kurumlar arasında etkin koordinasyonu sağlamaktır. Buna rağmen her yaz benzer ölçekte felaketlerin yaşanması, önleyici kamu politikalarının yeterliliğine ilişkin ciddi soru işaretleri doğurmaktadır.

Tarım ve Orman Bakanlığı ile Orman Genel Müdürlüğü tarafından yayımlanan resmi verilere göre yalnızca 2025 yılında 3 bin 224 orman yangını meydana gelmiş, bunların 1.933'ü ihmal, dikkatsizlik, kaza veya kasıt nedeniyle çıkmıştır. Aynı yıl toplam 81 bin 473 hektar orman alanı yanmıştır. Özellikle dikkat çekici olan ise 442 yangının "kaza" kaynaklı olarak sınıflandırılması ve bu yangınlarda 22 bin 520 hektar orman alanının zarar görmesidir. Bunun da 14 bin 458 hektarlık bölümü enerji iletim hatlarından kaynaklanan yangınlar nedeniyle yok olmuştur.

Buna karşın enerji iletim hatları için orman alanlarında verilen ormancılık dışı faaliyet izinlerinin büyüklüğü de kamuoyunda tartışma yaratmaktadır. Resmi verilere göre yalnızca 2025 yılında enerji iletim hatları için 4 bin 845 hektar orman alanında faaliyet izni verilmiş, 2012-2025 döneminde bu amaçla tahsis edilen toplam orman alanı ise 91 bin 461 hektara ulaşmıştır. İzmir Valiliğinin geçmiş yıllarda Foça, Çeşme, Ödemiş ve Seferihisar'da meydana gelen yangınların elektrik iletim hatlarından kaynaklandığını kamuoyuyla paylaşmış olması da enerji altyapısının yangın riski bakımından yeterince denetlenip denetlenmediği sorusunu gündeme getirmektedir.

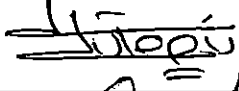
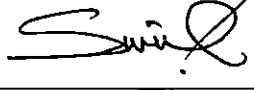
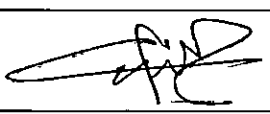
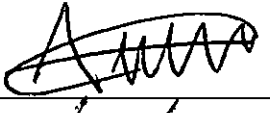
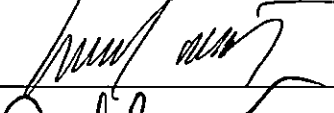
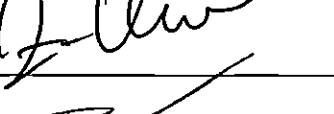
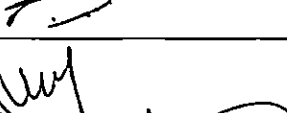
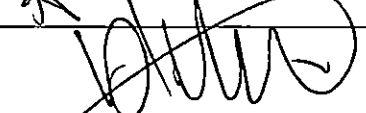
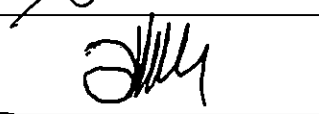
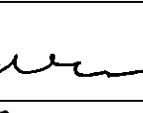
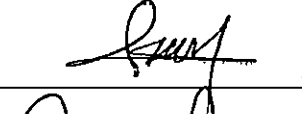
Resmi veriler, yangın sayısındaki değişimden çok yangınların ulaştığı tahribatin büyüklüğüne dikkat çekmektedir. 2024 yılında yaklaşık 27 bin hektar orman alanı zarar görmüşken, 2025 yılında bu rakam 81 bin hektarı aşarak yaklaşık üç katına çıkmıştır. Bu durum, yangınların ilk aşamada kontrol altına alınamadığını, müdahale kapasitesi ile hazırlık düzeyinin risklerin büyüklüğü karşısında yetersiz kaldığını göstermektedir. Ayrıca binin üzerinde yangının çıkış nedeninin belirlenememiş olması; yangınların teknik inceleme süreçleri, adli araştırmalar ve risk analizlerinin etkinliği konusunda da kamuoyunda haklı kaygılara neden olmaktadır.

Öte yandan kamuoyuna yansıyan bilgiler, Türkiye'nin yangın söndürme hava filosunun yetersizliği nedeniyle yurt dışında birçok ülkeden ilave yangın söndürme uçağı talep etmek durumunda kaldığını göstermektedir. İklim krizinin etkilerinin yıllardır bilinmesine rağmen yangın sezonuna yeterli hava aracı, ekipman, personel ve erken uyarı sistemleriyle girilememesi, kamu yönetiminin hazırlık düzeyinin sorgulanmasını gerektirmektedir.

Diğer taraftan, kamu kaynaklarının kullanımındaki öncelikler de tartışma konusudur. NATO toplantıları kapsamında Ankara'da gerçekleştirilen organizasyonlar için milyarlarca liralık kamu kaynağının harcandığı ifade edilirken, aynı dönemde orman yangınlarıyla mücadele kapasitesinin güçlendirilmesine yönelik yatırımların yetersiz kalması kamuoyunda haklı eleştirilere neden olmaktadır.

Bunun yanında, orman yangınlarıyla mücadele yalnızca Tarım ve Orman Bakanlığının değil, merkezi idare, valilikler, yerel yönetimler ve ilgili tüm kamu kurumlarının eşgüdüm içinde yürütmesi gereken bir afet yönetimi konusudur. Ancak koordinasyon mekanizmalarının nasıl işletildiği, yangın öncesi ortak hazırlık planlarının hazırlanıp hazırlanmadığı, yerel yönetimlerin ve orman köylülerinin sürece hangi ölçüde dahil edildiği konusunda kamuoyuna düzenli ve şeffaf bilgi verilmemektedir. Yangınların etkisinin her geçen yıl büyüdüğü bir dönemde, kurumsal koordinasyonun ve hazırlık süreçlerinin bütün yönleriyle değerlendirilmesi kamu yararı açısından zorunludur.

Bu nedenle, yangın sezonu öncesinde alınan hazırlık tedbirlerinin yeterliliğinin, yangınla mücadele için ayrılan bütçenin, hava ve kara filosunun mevcut kapasitesinin, enerji iletim hatlarının denetim süreçlerinin, ilgili kamu kurumları ile özel şirketlerin sorumluluklarının ve iklim krizine uyum kapsamında geliştirilen önleyici politikaların bütün yönleriyle açıklığa kavuşturulması kamu yararı açısından zorunludur.

1.	MERAL DANIŞ BOSTAŞ	ERZURUM	
3	OSMAN CENGİZ ÇANDAR	DİYARBAKIR	
4	ÖMER FARUK HÜLAKÜ	BİNGÖL	
5	ONUR DÜŞÜNMEZ	HAKKARİ	
6	SEMRA ÇAĞLAR GÖKALP	BİTLİS	
7	BURCUGÜL ÇUBUK	İZMİR	
8	CELAL FIRAT	İSTANBUL	
9	SİNAN ÇİFTYÜREK	VAN	
10	HEVAL BOZDAĞ	AĞRI	
11	ZÜLKÜF UÇAR	VAN	
12	YILMAZ HUN	IĞDIR	
13	NEJLA DEMİR	AĞRI	
14	FERİT ŞENYAŞAR	ŞANLIURFA	
15	ALİ BOZAN	MERSİN	
16	DİLAN KUNT AYAN	ŞANLIURFA	
17	GÜLDEREN VARLI	VAN	
18	MEHMET KAMAÇ	DİYARBAKIR	
19	SABAHAT ERDOĞAN SARITAŞ	SİİRT	
20	MEHMET ZEKİ İRMEZ	ŞIRNAK	